

Dzungle Thajska (cast 1.)

Posledná príprava Tuesday, 26 February 2008

Koncom novembra 2005 som sa s otcom vybral na dobrodružnu dovolenku do Thajska. Uz dlhe roky nam ta Azia vrtala v hlave, tak napokon sme sa tam predsalen vybrali. Nezabudnutelne zazitky sa mi odvtedy vynaraju z mysle kazdou chvíľou. Celkovo dojem - Tu sa musim este vratiť!

Koniec novembra, cerstvy sneh napadany za dverami domu, 4 hodiny rano, mrzne az klby vrzgaju. Rodina Perhacovie sa berie na dovolenku. Teda len dvaja - Peter a Peter. Ja a otec. Zababuseni v zimno-jesennych veciach, vystupime v Mnichove na letisku, pozemre, Terminal 1, Terminal 2, milion chodbiek, milion prepaziek, dva miliony informacnych tabuli. Komu to ma pomociť? Nasli sme napokon svojho cloviečika, obdrzali letenky a nedockavo sedeli pri presklennej stene.

Hlavou viria kadejake myslienky, rozlücka s priateľkou, rodinou, atd... radost z nepoznaneho dobrodružstva vo vzdialenej krajine... Problem lucenia sa riesi sam, nastupenim do lietadla. Radost z dobrodružstva sa naplna sama, vystupenim z lietadla.

Uz spoza okienka klimatizovanego airbusu sme mohli spozorovať, ako velmi sme sa mylili, keď sme sa domnievali, že sme oblečení tak akurat spravne. Horuci vzduch sa chvel, ľudkovia pobehovali v krataškoch a sandalikoch, (priamo vedla pristavacej drahý hraju golf, ihrisko nicim neoddelené od dráhy). Vystupili sme, oval nas teplejsi vzduch. Opustili sme budovu letiska, ovalil nas vlhky, hutny, horuci vzduch. Po par metroch som uz spoteny sedel na lavicke pri vlakovom nastupisti a rychlo-rychlo využival topinky, daval dole ponožky, nastrkoval sandale. Nohavice sa mi za sortky pred vsetkymi takto na verejnosti menit nechcelo, tak som len potichu trpel.

Po hodinovej ceste v spinavom vagone tretej triedy (sprvu je vsetko pre cudzinca take spinave... potom si zvykne) sme sa vylodili na hlavnej stanici v Bangkoku. Thajské kralovstvo, o ktorom som dovtedy netusil, že kralovstvom je, disponuje množstvom portretov krala a kralovnej, vyzobrazených v rôznych etapach ich života. Thajský kral, casto zachytený s fotoaparatom na krku (malo by vysvedčať niečo o jeho nadseni pre fotografiu a spoznavanie vlastnej krajiny), je taky nizký zlty muzicek so smiesnymi usami, naozaj polutovania hodny vyzor pre cloveka v takom postavení. Avšak zo vsetkých portretov povesaných naozaj vsade po krajine, vykuuka tak mierumilovne a priateľsky.

Vlakova stanica (velka skoda, že som si neodfotil) je ciro-cisto na anglicky sposob. Presne taku stanicu mame aj tu, v Brightone. Nie je to stanica, cez ktoru by vlaky prechadzali, ale je to slepa ulica, vsetky vlaky v nej nachadzaju konecnu zastavku. Veľky hangar, z jednej strany otvorený pre prijazd/odjazd vlakov, z druhej strany priechod do haly, kde sa pohybuje množstvo ludi a zhana zajazdy, listky na vlak, cokolvek ine v obchodikoch. Množstvo malých thajcov ryzuje Bahty z prichodzich turistov. Baht je mena v Thajsku a je velmi podobna korune. Prakticky, suvis medzi Sk a Bt je rovnaky ako medzi Kc a Sk. Jedna koruna slovenska je pre Thajcov tolko, co pre Slovaka koruna ceska. Zevraj ma Baht aj nejake dielcie jednotky, akoze haliere, len som ich nikdy nevidel, ani si neviem predstaviti ich využitie. (1 Baht = 100 satang)

Aj nas sa jednemu sikkovnemu podarilo odchytiť. Nedalo sa pred nimi ujst, kedze sme boli bledi ako riaditelia vepenky, to na nas bolo hned z vinkla badat, že v krajine nie sme dlho. Zakupili sme si teda cestu na juh krajiny, do mesta Surat Thani, nocny spoj poschodovym autobusom s klimatizaciou (kamen urazu).

Vybrali sme sa vyplniť zvysny cas do centra mesta. Skusili sme si jazdu novovybudovanym metrom, popozerali sme si nadherny park zazracne umiestneny uprostred betonovej dzungle, skusili sme prve miestne speciality, no co dodat... azda len fotky.

VIAC A VIAC FOTIEK!